

Prohlášení Jednoty bratrské ohledně tzv. Istanbulské úmluvy

Na své výroční konferenci, konané 17. listopadu u příležitosti svátku Dne boje za svobodu a demokracii, se Jednota bratrská jako celek usnesla na tomto:

Připomínáme si dnes výročí, kdy naše země vykročila z nesvobodné a nedemokratické epizody svých dějin. Před 29 lety jsme bojovali za svobodu a demokratické zřízení. O to více si dnes uvědomujeme, že má smysl za tyto atributy zápasit neustále.

Proto cítíme jako nezbytné právě dnes důrazně varovat před otevíráním dveří dalším, novým ideologiím, které znovu přicházejí s cílem omezit svobodu projevu, názoru a dokonce i myšlení. Jako nástroj jedné z těchto ideologií vnímáme tzv. Istanbulskou úmluvu, jejíž ratifikaci považujeme za velice nebezpečnou.

Oficiální název Istanbulské úmluvy je Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Násilí na ženách, stejně jako jakékoli formy domácího násilí jsou odporné a zavrženíhodné. Ctíme práva slabších a znevýhodněných, tím spíše, že s těmito lidmi sami dlouhodobě pracujeme a pomáháme jim. Jsme si vědomi hodnoty každého člověka bez rozdílu. Přesto musíme, po důkladném prozkoumání, Istanbulskou úmluvu a směr, kterým se vydává, označit jako špatný a pro občanskou společnost nebezpečný.

Istanbulská úmluva v sobě jednoznačně nese import genderové ideologie, která se skrze ni automaticky stane součástí právních řádů jednotlivých států. Genderová ideologie je především ideologií v pravém slova smyslu, neboť popírá biologické, chemické, antropologické, genetické a jiné zákonitosti. Na jejím základě stojí primární východisko Istanbulské úmluvy, že totiž příčinou útluhu a násilí je polarita pohlaví. Toto zásadně odmítáme. Příčinou násilí je sobectví, pýcha a zvrácenost člověka. Proto také zboření přirozených rolí muže a ženy nikdy nebude cestou k souladu, cestou je pouze vzájemná úcta k jedinečnosti těchto odlišných rolí. Genderovou ideologii odmítáme jako lživou, zavádějící, nefunkční a destruktivní.

Istanbulská úmluva například dle článku 12, odst. 1 zavazuje podniknout nezbytná opatření s cílem vymýtit stereotypní pojmání rolí žen a mužů. Avšak muž a žena jsou rozdílní i přesto, že jsou si rovni. A to primárně nikoli na základě kultury, ale na základě vrozených biologických dispozic. Odlišná psychická a fyzická výbava je zde právě proto, aby muž a žena společně tvořili jeden funkční celek. Pokud mužství a ženství koexistuje ve vzájemném respektu a podpoře, pak se vzájemně doplňuje, a to naprosto ideálním způsobem prospěšným pro jednotlivce, rodiny i pro celou společnost. Jedná se o dlouhodobý a tisíciletými prověřený koncept. Jazykem Istanbulské úmluvy se však jedná o stereotyp hodný vymýcení.

Úmluva dále předjímá, že každé násilí vůči ženě je genderově podmíněné, muž je automaticky agresorem, chlapeč potenciální hrozbou... Zavádí také pojem „genderové identity“ – značně neuchopitelné a proměnlivé veličiny, která se zakládá pouze na subjektivním pojetí jedince, ne na jeho biologické identitě. Úmluva přesto jakoukoli diskriminaci na základě této veličiny hodlá postihovat.

Istanbulská úmluva také zavádí orwellovské praktiky, kdy bude možné nahlašovat (tj. udávat) kohokoliv, o kom bude možné se domnívat, že v budoucnu spáchá akt násilí (článek 27). Zakročeno proti (budoucímu hypotetickému) násilníkovi bude bez ohledu na to, že jeho (budoucí hypotetická) oběť nebude ochotná proti němu svědčit či podat žalobu (článek 18, odst. 4)! Kdo dnes může posoudit budoucí trestný čin? Udavačství, křivá obvinění a vykonávání trestu bez důkazů jsou jednoznačně znaky totalitních režimů.

Ratifikací úmluvy vznikne možnost, aby nadnárodní, žádnou vládou nekontrolovatelný orgán GREVIO (články 66–70) monitoroval dodržování úmluvy. Příkladem takové činnosti nám může být norská instituce, která zajišťuje sociálně-právní ochranu nezletilých dětí a mládeže, Barnevernet. Členové GREVIA budou mít právo užívat časově neomezenou imunitu (dodatek k článku 66), jejíž rozsah značně převyšuje imunitu, které mohou požívat naši ústavní činitelé.

Istanbulská úmluva je nadnárodním právním konstruktem a má aplikační přednost před právem daného státu. To znamená, že přímým důsledkem ratifikace bude menší suverenita českého právního systému.

Český právní řád problematiku násilí na ženách a domácího násilí již obsahuje. Úřad vlády říká: „Z pohledu trestního práva tedy Česká republika Úmluvu proti násilí na ženách naplňuje již nyní.“ Zasadíme se tedy a bojujeme spíše o to, aby naše stávající zákony byly naplňovány a vymáhány na všech úrovních vyšetřování i trestního řízení.

Ovšem zneužít boj proti odsouzeníhodným jevům, jako je násilí na ženách násilí obecně, k ideologickému importu je zjevná manipulace, jejímž cílem je dostat tuto ideologii do našeho právního řádu a v rámci takzvané prevence také do našeho vzdělávacího systému.

Uvědomujeme si, že nadbytečností a nebezpečností Istanbulské úmluvy se důkladně a fundovaně zabývali již mnozí, proto cílem našeho prohlášení není odborný rozbor. Je apelem, který chce upozornit, že rizika Istanbulské úmluvy, ať už jsou záměrná či naivně zlehčovaná, vysoce převyšují její přínos.